

23-260901 - Ποιο είναι το ιστορικό των σχέσεων μεταξύ Ελληνικής Κυβέρνησης και Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας τα τελευταία τέσσερα χρόνια?

Αν ως «τελευταία τέσσερα χρόνια» εννοούμε από το 2022 μέχρι σήμερα, Σεπτέμβριο 2026, η σχέση της ελληνικής κυβέρνησης με την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία (EPPO) έχει περάσει από τρεις αρκετά διαφορετικές φάσεις:

1. **2022–2023: συνεργασία, αλλά με σημαντικές έρευνες που αγγίζουν κρατικούς φορείς.**
 2. **2024–2025: έντονη τριβή, κυρίως λόγω Τεμπών και ΟΠΕΚΕΠΕ.**
 3. **2026: η σύγκρουση γίνεται θεσμική, με την ίδια την EPPO να καταγγέλλει ότι ελληνικές νομοθετικές και δικαστικές εξελίξεις επηρεάζουν την ανεξαρτησία και την αποτελεσματικότητά της.**
- Η εξέλιξη είναι αρκετά σημαντική, οπότε αξίζει να τη δούμε χρονολογικά.

1. Το 2022: αρχικά μια σχέση κανονικής συνεργασίας

Η EPPO είχε αρχίσει να λειτουργεί επιχειρησιακά την **1η Ιουνίου 2021**. Η Ελλάδα συμμετείχε κανονικά στον θεσμό και είχε Ευρωπαίους Εντεταλμένους Εισαγγελείς στην Αθήνα.

Το 2022 δεν εμφανίζεται κάποια ανοιχτή θεσμική σύγκρουση κυβέρνησης–EPPO. Αντίθετα, η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία πραγματοποιούσε έρευνες και στην Ελλάδα με τη συνεργασία ελληνικών αρχών. Στο τέλος του 2022 υπήρχαν **40 ενεργές έρευνες της EPPO στην Ελλάδα**, αριθμός που καταγράφεται στην ετήσια έκθεση της υπηρεσίας.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα ήταν η **Operation Admiral**, μεγάλη ευρωπαϊκή έρευνα για οργανωμένη απάτη ΦΠΑ, στην οποία συμμετείχε και η Ελλάδα μαζί με άλλες 13 χώρες. **Αρα το 2022 δεν θα έλεγα ότι υπάρχει σύγκρουση.** Υπάρχει κυρίως συνεργασία μιας εθνικής κυβέρνησης με έναν νέο ευρωπαϊκό εισαγγελικό θεσμό.

2. Δεκέμβριος 2023: η πρώτη μεγάλη σύγκρουση – Σύμβαση 717

Εδώ αρχίζει να αλλάζει ουσιαστικά η εικόνα. Η EPPO ανακοίνωσε τον Δεκέμβριο του 2023 ότι άσκησε διώξεις σε **23 πρόσωπα** σχετικά με τη γνωστή **Σύμβαση 717** για τη σηματοδότηση και τηλεδιοίκηση του σιδηροδρομικού δικτύου Αθήνα–Θεσσαλονίκη.

Μεταξύ των κατηγορουμένων υπήρχαν:

- **στελέχη της ΕΡΓΟΣΕ,**
- **στελέχη της ελληνικής δημόσιας διοίκησης,**
- **στελέχη της αναδόχου κοινοπραξίας.**

Η EPPO υποστήριζε ότι υπήρχαν στοιχεία για πλημμελή εκτέλεση της σύμβασης, η οποία είχε χρηματοδοτηθεί κατά **85% από ευρωπαϊκούς πόρους**. Και εδώ βρίσκεται ένα πολύ σημαντικό σημείο:

Η έρευνα της EPPO δεν αφορούσε το ίδιο το δυστύχημα των Τεμπών.

Αφορούσε την πιθανή οικονομική ζημία στα συμφέροντα της ΕΕ από τη διαχείριση ευρωπαϊκών χρημάτων για τη Σύμβαση 717. Η χρονική σύμπτωση όμως με το δυστύχημα της 28ης Φεβρουαρίου 2023 έκανε την υπόθεση πολιτικά εκρηκτική.

3. Το μεγάλο θεσμικό πρόβλημα: το άρθρο 86 του Συντάγματος

Εδώ βρίσκεται ίσως το κλειδί για να καταλάβουμε τη σχέση κυβέρνησης–EPPO.

Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, όταν ερευνά εγκλήματα κατά των οικονομικών συμφερόντων της ΕΕ, έχει αρμοδιότητα να ερευνά και να ασκεί διώξεις. Όμως στην Ελλάδα υπάρχει το **άρθρο 86 του Συντάγματος**, που αφορά την ποινική ευθύνη υπουργών. Έτσι, όταν σε μια έρευνα της EPPO προκύψουν στοιχεία που αφορούν υπουργό για πράξεις κατά την άσκηση των καθηκόντων του, δημιουργείται ένα σοβαρό θεσμικό εμπόδιο.

Η ίδια η ΕΡΡΟ το έχει επισημάνει πλέον πολύ καθαρά στην υπόθεση ΟΠΕΚΕΠΕ: σύμφωνα με το ελληνικό συνταγματικό πλαίσιο, η διερεύνηση πιθανής ποινικής ευθύνης υπουργών περνά στη Βουλή. **Αυτό είναι το σημείο όπου η ΕΡΡΟ και το ελληνικό θεσμικό σύστημα αρχίζουν να συγκρούονται ως προς τις αρμοδιότητες.**

4. 2024: τα Τέμπη κάνουν τη σχέση πολύ πιο δύσκολη

Το 2024 η συζήτηση μεταφέρεται πλέον από τη Σύμβαση 717 στο ευρύτερο ζήτημα των Τεμπών. Η ΕΡΡΟ συνεχίζει την έρευνά της για τα ευρωπαϊκά κονδύλια και τη Σύμβαση 717, ενώ στην Ελλάδα αναπτύσσεται τεράστια πολιτική αντιπαράθεση για το εάν η έρευνα θα μπορούσε να φτάσει και σε πιθανές ευθύνες πολιτικών προσώπων.

Εδώ πρέπει να κάνουμε μια πολύ σημαντική διάκριση: **Η ΕΡΡΟ δεν είναι γενικός εισαγγελέας για όλα τα εγκλήματα στην Ελλάδα.** Έχει αρμοδιότητα για εγκλήματα που θίγουν τα οικονομικά συμφέροντα της ΕΕ. Επομένως δεν μπορεί απλώς να αναλάβει οποιαδήποτε πτυχή της τραγωδίας των Τεμπών.

5. 2025: ΟΠΕΚΕΠΕ – η δεύτερη μεγάλη μετωπική σύγκρουση

Το 2025 η σχέση παίρνει πολύ πιο σοβαρή τροπή. Η ΕΡΡΟ αρχίζει να αποκαλύπτει μια σειρά ερευνών για απάτες στις αγροτικές επιδοτήσεις. Τον Μάρτιο του 2025 ανακοίνωσε ότι είχε παραπέμψει **100 υπόπτους** στην ελληνική δικαιοσύνη για απάτες συνολικής ζημίας περίπου **2,9 εκατ. ευρώ** στον προϋπολογισμό της ΕΕ. Τον Μάιο του 2025 έγινε ακόμη πιο σημαντική εξέλιξη.

Η ΕΡΡΟ έκανε έρευνες σε γραφεία του ΟΠΕΚΕΠΕ στην Αθήνα και στην Κρήτη και ανακοίνωσε ότι αντιμετώπισε **σημαντικές καθυστερήσεις στη συλλογή ψηφιακών στοιχείων** από την έδρα του οργανισμού.

Η ΕΡΡΟ χρησιμοποίησε μάλιστα τον ασυνήθιστα αυστηρό όρο: **“Lack of sincere cooperation”**, δηλαδή **«έλλειψη ειλικρινούς συνεργασίας»**.

Αυτό είναι πολύ σημαντικό για το ιστορικό που ζητάς. Δεν είναι πλέον απλώς μια δικαστική έρευνα που αφορά κάποιους υπαλλήλους ή αγρότες. Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία αρχίζει να καταγράφει **πρόβλημα συνεργασίας με ελληνικό κρατικό φορέα.**

6. Ιούνιος 2025: η ΕΡΡΟ φτάνει σε πρώην υπουργούς

Στις **19 Ιουνίου 2025** η κατάσταση γίνεται ακόμη πιο πολιτικά ευαίσθητη. Η ΕΡΡΟ ανακοίνωσε ότι διαβίβασε στη Βουλή στοιχεία για την πιθανή εμπλοκή **δύο πρώην υπουργών Αγροτικής Ανάπτυξης** στην υπόθεση των αγροτικών επιδοτήσεων. Η ΕΡΡΟ εξήγησε ότι το έκανε επειδή το ελληνικό Σύνταγμα δίνει στη Βουλή την αρμοδιότητα για την ποινική διερεύνηση υπουργών.

Εδώ λοιπόν υπάρχει ένα παράδοξο: **Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία έχει την ευρωπαϊκή αρμοδιότητα να ερευνήσει την απάτη, αλλά όταν η έρευνα φτάνει σε υπουργό, το ελληνικό συνταγματικό σύστημα παρεμβάλλεται στη διαδικασία.**

Αυτό θα γίνει ένα από τα βασικά σημεία τριβής.

7. Το 2025 η υπόθεση ΟΠΕΚΕΠΕ γίνεται πολιτικό σκάνδαλο

Η ΕΡΡΟ συνεχίζει τις έρευνες και τον Οκτώβριο του 2025 προχωρά σε μια εξαιρετικά μεγάλη επιχείρηση. **37 ύποπτοι συνελήφθησαν** σε έρευνα για οργανωμένη απάτη στις αγροτικές επιδοτήσεις και ξέπλυμα χρήματος. Η ΕΡΡΟ εκτίμησε ότι το κύκλωμα λειτουργούσε τουλάχιστον από το 2018 και χρησιμοποιούσε ψευδή στοιχεία για αγροτικές εκτάσεις, ζωικό κεφάλαιο και δικαιώματα επιδότησης. Στην ίδια έρευνα η ΕΡΡΟ εντόπισε **324 δικαιούχους** και εκτίμησε τη ζημία για τον ευρωπαϊκό προϋπολογισμό σε πάνω από **19,6 εκατ. ευρώ**. Παράλληλα, η Ελλάδα βρέθηκε αντιμέτωπη με μεγάλο δημοσιονομικό καταλογισμό της ΕΕ για τις αδυναμίες του συστήματος των αγροτικών επιδοτήσεων.

8. Οκτώβριος 2025: η Κοβέσι έρχεται στην Ελλάδα

Η επίσκεψη της **Laura Codruța Kövesi**, της Ευρωπαϊκής Γενικής Εισαγγελέως, στην Ελλάδα τον Οκτώβριο του 2025 είναι ιδιαίτερα χαρακτηριστική. Η Κοβέσι μίλησε για την ανάγκη:

- περισσότερων εισαγγελέων και πόρων για την ΕΡΡΟ στην Ελλάδα,
- αλλαγών στο σύστημα της πολιτικής ασυλίας,
- αποτελεσματικότερης αντιμετώπισης της διαφθοράς.

Παράλληλα, η ΕΡΡΟ είχε ήδη διαβιβάσει στη Βουλή υποθέσεις που αφορούσαν τα Τέμπη και τον ΟΠΕΚΕΠΕ.

Η κυβέρνηση, από την πλευρά της, δήλωνε ότι στηρίζει τη λειτουργία της ΕΡΡΟ και ότι θα παράσχει περισσότερους πόρους.

Επομένως το 2025 έχουμε μια περίεργη διπλή εικόνα: πολιτική δήλωση συνεργασίας από την κυβέρνηση – αλλά αυξανόμενη θεσμική τριβή στην πράξη.

9. 2026: η σύγκρουση γίνεται πλέον επίσημη και θεσμική

Και εδώ φτάνουμε στο σημαντικότερο σημείο της ιστορίας.

Την 22α Μαΐου 2026, η ίδια η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία εξέδωσε επίσημη ανακοίνωση με τίτλο:

«Statement regarding recent developments affecting the effective and independent functioning of the EPPO in Greece».

Δηλαδή: «Δήλωση σχετικά με πρόσφατες εξελίξεις που επηρεάζουν την αποτελεσματική και ανεξάρτητη λειτουργία της ΕΡΡΟ στην Ελλάδα».

Η ΕΡΡΟ ενημέρωσε την Ευρωπαϊκή Επιτροπή ότι δύο ελληνικές εξελίξεις προκαλούν σοβαρές ανησυχίες.

Α. Ειδική διαδικασία για αδικήματα βουλευτών

Η ΕΡΡΟ υποστήριξε ότι πρόσφατη τροποποίηση του ελληνικού Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που καθιέρωσε ειδική διαδικασία για κακουργήματα βουλευτών, επηρεάζει αρνητικά την ικανότητά της να ερευνά και να διώκει αποτελεσματικά εγκλήματα της αρμοδιότητάς της.

Β. Η ανανέωση της θητείας Ευρωπαίων Εντεταλμένων Εισαγγελέων

Το δεύτερο ζήτημα είναι ακόμη πιο θεσμικό. Το Κολέγιο της ΕΡΡΟ είχε αποφασίσει στις 12 Νοεμβρίου 2025 να ανανεώσει για πέντε χρόνια τη θητεία τριών Ευρωπαίων Εντεταλμένων Εισαγγελέων στην Ελλάδα.

Η ελληνική Ανώτατη Δικαστική Επιτροπή, σύμφωνα με την ΕΡΡΟ, αρνήθηκε να αναγνωρίσει πλήρως το αποτέλεσμα αυτής της απόφασης.

Η ΕΡΡΟ θεώρησε ότι αυτό επηρεάζει την ανεξαρτησία της στην Ελλάδα. Και έκανε ένα πολύ βαρύ βήμα: ενημέρωσε επίσημα την Ευρωπαϊκή Επιτροπή ότι υπάρχουν σοβαρές αμφιβολίες για το εάν η Ελλάδα τηρεί την υποχρέωση «ειλικρινούς συνεργασίας» που απορρέει από το άρθρο 4(3) της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αυτό είναι σαφώς διαφορετικό επίπεδο από τις προηγούμενες αντιπαραθέσεις.

10. Παράλληλα, το 2026 ο ΟΠΕΚΕΠΕ συνεχίζει να εξελίσσεται

Τον Απρίλιο του 2026 η Ευρωπαϊκή Γενική Εισαγγελέας ζήτησε από τη Βουλή την άρση της ασυλίας 11 εν ενεργεία βουλευτών στο πλαίσιο της έρευνας για τις αγροτικές επιδοτήσεις.

Παράλληλα διαβιβάστηκαν στη Βουλή στοιχεία για πιθανή εμπλοκή πρώην υπουργού και υφυπουργού.

Τον Ιούλιο του 2026 η ΕΡΡΟ ανακοίνωσε ότι 22 κατηγορούμενοι παραπέμφθηκαν, μεταξύ των οποίων τέσσερις εν ενεργεία βουλευτές, πρώην υψηλόβαθμοι δημόσιοι λειτουργοί και πολιτικά στελέχη.

11. Τι δείχνει λοιπόν συνολικά η τετραετία; Θα το έβαζα σχηματικά έτσι:

Περίοδος	Σχέση κυβέρνησης – ΕΡΡΟ
2022	Κανονική θεσμική συνεργασία
2023	Αρχίζουν σοβαρές έρευνες που αγγίζουν κρατικούς φορείς – Σύμβαση 717
2024	Η υπόθεση Τεμπών αυξάνει την πολιτική και θεσμική πίεση
2025 αρχές	Μεγάλες έρευνες ΟΠΕΚΕΠΕ
Μάιος–Ιούνιος 2025	ΕΡΡΟ καταγγέλλει προβλήματα συνεργασίας και φτάνει σε πρώην υπουργούς
Οκτώβριος 2025	Η Κοβέσι ζητά περισσότερους πόρους και αλλαγές στην πολιτική ασυλία
2026	Η σύγκρουση γίνεται ανοιχτά θεσμική
Μάιος 2026	ΕΡΡΟ ενημερώνει Κομισιόν για πιθανή παραβίαση της υποχρέωσης ειλικρινούς συνεργασίας
Ιούλιος 2026	Νέες διώξεις βουλευτών και κρατικών στελεχών στην υπόθεση ΟΠΕΚΕΠΕ

Το πιο ενδιαφέρον συμπέρασμα

Κατά τη γνώμη μου, δεν είναι σωστό να περιγραφεί η τετραετία απλώς ως «σύγκρουση Μητσοτάκη–Κοβέσι».

Το βαθύτερο ζήτημα είναι άλλο:

η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία είναι ένα υπερεθνικό εισαγγελικό όργανο που δημιουργήθηκε ακριβώς για να μπορεί να ερευνά ευρωπαϊκά χρήματα ανεξάρτητα από τις εθνικές κυβερνήσεις.

Στην Ελλάδα όμως υπάρχει ένα ισχυρό συνταγματικό και δικαστικό σύστημα γύρω από την ποινική ευθύνη υπουργών, τη Βουλή και την εθνική δικαστική ιεραρχία.

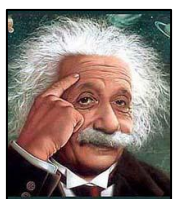
Όσο οι έρευνες της ΕΡΡΟ αφορούσαν ιδιώτες ή απλούς δημόσιους υπαλλήλους, τα δύο συστήματα μπορούσαν να λειτουργούν σχετικά ομαλά.

Όταν όμως οι έρευνες άρχισαν να φτάνουν: **ευρωπαϊκά χρήματα → κρατικοί φορείς → ανώτατα στελέχη → υπουργοί → βουλευτές → κυβέρνηση**, άρχισε να εμφανίζεται η πραγματική θεσμική σύγκρουση.

Και το 2026 η ίδια η ΕΡΡΟ λέει πλέον επίσημα ότι η ανεξαρτησία και η αποτελεσματική λειτουργία της στην Ελλάδα επηρεάζονται αρνητικά.

Και υπάρχει ένα ακόμη πολύ ενδιαφέρον στοιχείο

Αν θέλεις να ερευνήσουμε το θέμα σε δημοσιογραφικό/ερευνητικό επίπεδο, μπορώ να κάνω το επόμενο βήμα: να φτιάξω ένα πλήρες χρονολόγιο 2022–2026, με κάθε σημαντική ανακοίνωση της ΕΡΡΟ, κάθε αντίδραση Μητσοτάκη/κυβέρνησης, κάθε παρέμβαση Κοβέσι, τις υποθέσεις Τεμπών–717 και ΟΠΕΚΕΠΕ, καθώς και τις νομοθετικές κινήσεις της ελληνικής κυβέρνησης, ώστε να φαίνεται σε ποιο ακριβώς σημείο η απλή συνεργασία μετατράπηκε σε θεσμική σύγκρουση.

Ναι, θέλω!

Βεβαίως. Έκανα πιο συστηματική έρευνα, με έμφαση στις πρωτογενείς ανακοινώσεις της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας (ΕΡΡΟ) και όχι μόνο σε δημοσιεύματα. Το αποτέλεσμα είναι πολύ πιο ενδιαφέρον από ένα απλό «ιστορικό Τεμπών–ΟΠΕΚΕΠΕ».

Χρονολόγιο 2022–Σεπτέμβριος 2026

2022 — Η σχέση είναι ακόμη θεσμικά ομαλή

Η ΕΡΡΟ λειτουργεί στην Ελλάδα από τον Ιούνιο του 2021. Το 2022 δεν εμφανίζεται δημόσια κάποια σοβαρή σύγκρουση με την κυβέρνηση.

Σημαντικό όμως είναι ότι στις 28 Νοεμβρίου 2022 άρχισε η έρευνα της ΕΡΡΟ για τη Σύμβαση 717 του σιδηροδρομικού δικτύου. Άρα η υπόθεση που αργότερα θα συνδεθεί πολιτικά με τα Τέμπη είχε αρχίσει να ερευνάται πριν από το δυστύχημα της 28ης Φεβρουαρίου 2023.

Αυτό είναι πολύ σημαντικό στοιχείο για το χρονολόγιο.

2023 — Η Σύμβαση 717 αλλάζει τη σχέση

12 Δεκεμβρίου 2023

Η ΕΡΡΟ ανακοινώνει ποινικές διώξεις εναντίον **23 προσώπων**, μεταξύ των οποίων **18 δημόσιοι υπάλληλοι**, για την εκτέλεση των συμβάσεων σηματοδότησης–τηλεδιοίκησης του ελληνικού σιδηροδρομικού δικτύου.

Η έρευνα αφορούσε τη Σύμβαση 717, η οποία είχε υπογραφεί το 2014 και έπρεπε να έχει ολοκληρωθεί το 2016.

Η ΕΡΡΟ υποστήριξε ότι:

- έγιναν επτά παράνομες παρατάσεις,
- υπήρξαν προβληματικές τροποποιήσεις του έργου,
- δόθηκαν ευρωπαϊκά κονδύλια παρά τις ελλείψεις,
- η ζημία για τα οικονομικά συμφέροντα της ΕΕ και του ελληνικού Δημοσίου ξεπερνούσε τα **15,6 εκατ. ευρώ**.

Και υπάρχει μια λεπτομέρεια που συχνά χάνεται στη δημόσια συζήτηση:

η ΕΡΡΟ παρέπεμψε ξεχωριστά στις ελληνικές αρχές στοιχεία για πιθανή παράβαση καθήκοντος επιθεωρητών της Εθνικής Αρχής Διαφάνειας, επειδή το συγκεκριμένο σκέλος δεν ανήκε στην αρμοδιότητά της. Άρα ήδη από το 2023 η ΕΡΡΟ δεν ερευνούσε απλώς ιδιώτες. Ερευνούσε **κρατικό μηχανισμό διαχείρισης ευρωπαϊκών χρημάτων**.

2024 — Τα Τέμπη μετατρέπουν την υπόθεση σε πολιτικό ζήτημα

Το 2024 η υπόθεση 717 αποκτά τεράστια πολιτική σημασία λόγω της σύνδεσής της με την κατάσταση του σιδηροδρομικού δικτύου πριν από τα Τέμπη.

Όμως χρειάζεται μεγάλη ακρίβεια:

Η ΕΡΡΟ δεν διερευνούσε το δυστύχημα των Τεμπών ως σιδηροδρομικό δυστύχημα.

Η αρμοδιότητά της ήταν η πιθανή απάτη/κακοδιαχείριση **ευρωπαϊκών χρημάτων**. Αυτό είναι κρίσιμο, γιατί εξηγεί γιατί η ΕΡΡΟ μπορούσε να ερευνήσει τη Σύμβαση 717 αλλά όχι να μετατραπεί αυτομάτως σε εισαγγελική αρχή για όλη την τραγωδία. Το 2024, πάντως, η ΕΡΡΟ συνεχίζει να αυξάνει δραστικά τη δραστηριότητά της πανευρωπαϊκά: στο τέλος του έτους είχε **2.666 ενεργές έρευνες**, με εκτιμώμενη ζημία άνω των €24,8 δισ.

Μάρτιος 2025 — Η ΕΡΡΟ ανοίγει δεύτερο μεγάλο μέτωπο: ΟΠΕΚΕΠΕ

Στις **5 Μαρτίου 2025** η ΕΡΡΟ ανακοίνωσε ότι παρέπεμψε στη δικαιοσύνη **100 υπόπτους** για απάτη περίπου **€2,9 εκατ.** σε αγροτικές επιδοτήσεις. Αυτό όμως ήταν μόνο η αρχή.

Μάιος 2025 — Το πρώτο πραγματικά σοβαρό «καμπανάκι»

Στις **20 Μαΐου 2025** η ΕΡΡΟ πραγματοποιεί έρευνες στον ΟΠΕΚΕΠΕ. Η έρευνα αφορούσε οργανωμένο σχήμα παράνομων αγροτικών επιδοτήσεων.

Η ΕΡΡΟ αναφέρει ότι:

- δηλώνονταν ψευδώς εκτάσεις,
- χρησιμοποιούνταν δημόσιες βοσκήσιμες εκτάσεις,
- δηλώνονταν ψευδώς ζώα,
- οι πρακτικές συνεχίστηκαν μέχρι το 2024,
- υπήρχαν ενδείξεις συμμετοχής μελών του Δ.Σ. και υπαλλήλων του ΟΠΕΚΕΠΕ.
-

Και εδώ εμφανίζεται για πρώτη φορά κάτι ιδιαίτερα βαρύ:

Η ΕΡΡΟ έβαλε ως ξεχωριστό τίτλο: **“Lack of sincere cooperation”** — «Έλλειψη ειλικρινούς συνεργασίας».

Αυτό δεν είναι απλώς μια πολιτική διαφωνία. Είναι όρος που έχει ιδιαίτερη σημασία μέσα στο ευρωπαϊκό θεσμικό πλαίσιο.

28 Μαΐου 2025 — Επιστρέφει και στα Τέμπη/717

Μόλις οκτώ ημέρες αργότερα, στις **28 Μαΐου 2025**, η ΕΡΡΟ ανακοινώνει νέες διώξεις για τη Σύμβαση 717.

Αυτή τη φορά πρόκειται για **16 επιπλέον πρόσωπα**, μεταξύ των οποίων **13 δημόσιοι υπάλληλοι**.

Η ΕΡΡΟ εξετάζει, μεταξύ άλλων, μια πληρωμή **€2,7 εκατ.** που είχε εγκριθεί από τον τότε υπουργό Υποδομών και Μεταφορών, μετά από θετική τεχνική γνωμοδότηση υπηρεσιακών παραγόντων.

Το ενδιαφέρον είναι ότι η ΕΡΡΟ δεν κατηγόρησε τον υπουργό στο συγκεκριμένο δελτίο. Ερεύνησε τη συμπεριφορά **των υπηρεσιακών παραγόντων και των ιδιωτών** που φέρονται να προκάλεσαν την πληρωμή. Αυτό θα γίνει ιδιαίτερα σημαντικό λίγες εβδομάδες αργότερα.

19 Ιουνίου 2025 — Η ΕΡΡΟ «σκοντάφτει» στο άρθρο 86

Εδώ έχουμε ίσως **το σημαντικότερο θεσμικό γεγονός ολόκληρης της τετραετίας**.

Η ΕΡΡΟ ανακοινώνει ότι στην έρευνα για τον ΟΠΕΚΕΠΕ προέκυψαν στοιχεία σχετικά με πιθανή εμπλοκή **δύο πρώην υπουργών Αγροτικής Ανάπτυξης**.

Τι κάνει; Δεν τους ερευνά η ίδια. Διαβιβάζει τα στοιχεία στη **Βουλή**. Γιατί; Επειδή το **άρθρο 86 του ελληνικού Συντάγματος** προβλέπει ειδική διαδικασία για την ποινική ευθύνη υπουργών.

Και εδώ η ΕΡΡΟ λέει κάτι εξαιρετικά σημαντικό: η ελληνική νομοθεσία την εμποδίζει να ολοκληρώσει πλήρως την έρευνά της για την πιθανή ποινική ευθύνη των υπουργών.

Μάλιστα αναφέρει ρητά ότι θεωρεί πως αυτό **περιορίζει την αρμοδιότητά της κατά τρόπο που μπορεί να είναι αντίθετος προς τον Κανονισμό της ΕΡΡΟ** και ότι το ζήτημα έχει ήδη αναφερθεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Εδώ λοιπόν δημιουργείται η πρώτη καθαρή θεσμική αντίθεση: Ελληνικό Σύνταγμα → Βουλή
Έναντι: Κανονισμός ΕΡΡΟ → ανεξάρτητη ευρωπαϊκή εισαγγελική έρευνα.

Οκτώβριος 2025 — Η υπόθεση παίρνει ακόμη μεγαλύτερες διαστάσεις

Στις 22 Οκτωβρίου 2025, η ΕΡΡΟ ανακοινώνει ότι συνελήφθησαν 37 μέλη οργανωμένης εγκληματικής ομάδας για μεγάλης κλίμακας απάτη στις αγροτικές επιδοτήσεις και ξέπλυμα χρήματος.

Η υπόθεση ΟΠΕΚΕΠΕ πλέον δεν είναι μια «υπόθεση μερικών αγροτών». Η ΕΡΡΟ μιλά για οργανωμένο μηχανισμό.

Απρίλιος 2026 — Η ΕΡΡΟ ζητά άρση ασυλίας 11 βουλευτών

Στις 1 Απριλίου 2026 η Ευρωπαϊά Γενική Εισαγγελέας ζητά από τη Βουλή την άρση της ασυλίας 11 εν ενεργεία βουλευτών.

Παράλληλα διαβιβάζει στοιχεία για πιθανή εμπλοκή:

- πρώην υπουργού,
- πρώην υφυπουργού.

Και η ΕΡΡΟ επαναλαμβάνει το ίδιο πρόβλημα: το άρθρο 86 του Συντάγματος την υποχρεώνει να διαχωρίσει το σκέλος της έρευνας που αφορά υπουργούς και να το στείλει στη Βουλή.

24 Απριλίου 2026 — Η Βουλή δίνει άδεια για την έρευνα

Η Βουλή τελικά αίρει την ασυλία των 11 βουλευτών. Αυτό έχει μεγάλη σημασία: Η Βουλή, σε αυτή την περίπτωση, δεν μπλοκάρει την ΕΡΡΟ. Της επιτρέπει να συνεχίσει την έρευνα για τις συγκεκριμένες πράξεις.

22 Μαΐου 2026 — Το σημείο καμπής

Εδώ, κατά τη γνώμη μου, βρίσκεται η κορυφαία στιγμή της τετραετούς ιστορίας. Η Ευρωπαϊά Γενική Εισαγγελέας απευθύνει επίσημη επιστολή στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Και πλέον η ΕΡΡΟ δεν μιλά απλώς για δυσκολίες σε μια έρευνα.

Μιλά για: «πρόσφατες νομοθετικές τροποποιήσεις και αποφάσεις που επηρεάζουν αρνητικά την ανεξάρτητη και αποτελεσματική λειτουργία της ΕΡΡΟ στην Ελλάδα».

Δύο πράγματα την ανησυχούν:

1. Ειδική διαδικασία για κακουργήματα βουλευτών

Η ΕΡΡΟ θεωρεί ότι η τροποποίηση του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για ειδική διαδικασία όταν κατηγορούμενος είναι βουλευτής περιορίζει την αποτελεσματική διερεύνηση και δίωξη εγκλημάτων που ανήκουν στην αρμοδιότητά της.

2. Ανανέωση της θητείας τριών Ευρωπαίων Εντεταλμένων Εισαγγελέων

Το Κολέγιο της ΕΡΡΟ είχε αποφασίσει στις 12 Νοεμβρίου 2025 να ανανεώσει για πέντε χρόνια τη θητεία τριών Ευρωπαίων Εντεταλμένων Εισαγγελέων στην Ελλάδα.

Η ΕΡΡΟ καταγγέλλει ότι το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο της Ελλάδας αρνήθηκε να αναγνωρίσει πλήρως την ισχύ αυτής της απόφασης.

Και εδώ γίνεται το πολύ σοβαρό: Η ΕΡΡΟ ενημερώνει την Κομισιόν ότι οι εξελίξεις αυτές δημιουργούν: «σοβαρές αμφιβολίες» σχετικά με τη συμμόρφωση των ελληνικών αρχών με την υποχρέωση ειλικρινούς συνεργασίας του άρθρου 4(3) ΣΕΕ.

Ιούλιος 2026 — Η ΕΡΡΟ προχωρά ακόμη περισσότερο

Στις 16 Ιουλίου 2026 η ΕΡΡΟ ανακοινώνει 22 κατηγορούμενους στην υπόθεση των αγροτικών επιδοτήσεων. Μεταξύ τους:

- 4 εν ενεργεία βουλευτές,
- πρώην υψηλόβαθμα στελέχη του ΟΠΕΚΕΠΕ,
- πολιτικά στελέχη,
- δημόσιοι λειτουργοί.

Παράλληλα, η ΕΡΡΟ αναφέρει ότι οι κατηγορίες εναντίον 7 άλλων εν ενεργεία βουλευτών απορρίφθηκαν λόγω ανεπαρκών στοιχείων. Αυτό το τελευταίο είναι επίσης σημαντικό: δείχνει ότι η ΕΡΡΟ δεν προχωρά αυτομάτως εναντίον όλων των πολιτικών προσώπων που εξετάζει, αλλά αξιολογεί και τα απαλλακτικά στοιχεία.

Η μεγάλη εικόνα

Αν βάλουμε τα γεγονότα σε μια γραμμή:

2022 → Έρευνα 717

2023 → Διώξεις 23 προσώπων – 18 δημόσιοι υπάλληλοι

2024 → Η υπόθεση 717 συνδέεται πολιτικά με τα Τέμπη

Μάρτιος 2025 → 100 ύποπτοι για αγροτικές επιδοτήσεις

Μάιος 2025 → Έρευνες στον ΟΠΕΚΕΠΕ, ΕΡΡΟ: «lack of sincere cooperation»

Ιούνιος 2025 → Στοιχεία για δύο πρώην υπουργούς, Άρθρο 86, Παραπομπή στη Βουλή

Οκτώβριος 2025 37 συλλήψεις,

Απρίλιος 2026 → 11 βουλευτές, αίτημα άρσης ασυλίας

22 Μαΐου 2026 ΕΡΡΟ → Ευρωπαϊκή Επιτροπή, → καταγγελία για ζητήματα που επηρεάζουν την ανεξαρτησία και αποτελεσματικότητα της ΕΡΡΟ στην Ελλάδα

Ιούλιος 2026 22 κατηγορούμενοι, 4 εν ενεργεία βουλευτές

Το κρίσιμο σημείο που αξίζει να ερευνηθεί περαιτέρω

Υπάρχει κάτι ακόμη πιο ενδιαφέρον από το ίδιο το ΟΠΕΚΕΠΕ.

Η 22α Μαΐου 2026 δεν είναι απλώς άλλη μία ανακοίνωση της Κοβέσι.

Η ΕΡΡΟ χρησιμοποίησε έναν θεσμικό μηχανισμό που συνδέεται με τον Κανονισμό (ΕΕ) 2020/2092 για την αιρεσιμότητα του κράτους δικαίου και την προστασία του προϋπολογισμού της ΕΕ και ενημέρωσε την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Αυτό σημαίνει ότι η υπόθεση μπορεί να εξελιχθεί από: Ελληνική ποινική υπόθεση σε ζήτημα συμμόρφωσης κράτους-μέλους με το ευρωπαϊκό δίκαιο και προστασίας των οικονομικών συμφερόντων της ΕΕ.

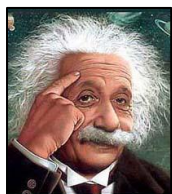
Και αυτό είναι πολύ διαφορετικό επίπεδο.

Και θα πρότεινα ένα ακόμη βήμα στην έρευνα

Επειδή βλέπω ότι σε ενδιαφέρει το θέμα ερευνητικά και όχι απλώς ενημερωτικά, μπορώ να κάνω κάτι ακόμη πιο χρήσιμο: **Να φτιάξω έναν «φάκελο ΕΡΡΟ–Ελλάδα 2022–2026» με 4 ξεχωριστούς πίνακες:**

1. Όλες οι παρεμβάσεις της ΕΡΡΟ στην Ελλάδα, με ημερομηνία, υπόθεση, πρόσωπα και ποσά.
2. Όλες οι αντιδράσεις της κυβέρνησης Μητσοτάκη, υπουργών και κυβερνητικών στελεχών.
3. Όλες οι νομοθετικές/θεσμικές αλλαγές που επηρέασαν την ΕΡΡΟ, ιδίως το άρθρο 86, την ασυλία βουλευτών και την ανανέωση των Ευρωπαϊκών Εντεταλμένων Εισαγγελέων.
4. Τι ακριβώς μπορεί να κάνει η Κομισιόν μετά την επιστολή της Κοβέσι της 22/5/2026 — δηλαδή εάν μπορεί να ακολουθήσει διαδικασία επί παραβάσει, αιρεσιμότητα ευρωπαϊκών κονδυλίων ή προσφυγή στο ΔΕΕ.

Ο 4ος πίνακας είναι κατά τη γνώμη μου ο πιο ενδιαφέρων, γιατί θα μας δείξει αν η επιστολή Κοβέσι είναι απλώς μια αυστηρή προειδοποίηση ή αν μπορεί να οδηγήσει σε πραγματικές ευρωπαϊκές κυρώσεις κατά της Ελλάδας.

Προχώρα το.

Προχωρώ.

Και μετά από έλεγχο του ίδιου του ευρωπαϊκού νομικού πλαισίου, θα έκανα **μία σημαντική διόρθωση/διευκρίνιση** στο προηγούμενο συμπέρασμα: η επιστολή της Κοβέσι της 22ας Μαΐου 2026 **δεν σημαίνει αυτομάτως ότι επίκειται πρόστιμο ή κόψιμο ευρωπαϊκών κονδυλίων**. Είναι όμως δυνητικά η αφετηρία μιας πολύ σοβαρής ευρωπαϊκής διαδικασίας.

Φάκελος EPPO–Ελλάδα: τι μπορεί να συμβεί από εδώ και πέρα

1. Τι ακριβώς έκανε η Κοβέσι στις 22 Μαΐου 2026

Η Ευρωπαϊκή Γενική Εισαγγελέας δεν προσέφυγε απευθείας στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Έκανε κάτι διαφορετικό και ιδιαίτερα σημαντικό: **ενημέρωσε επίσημα την Ευρωπαϊκή Επιτροπή**, επικαλούμενη το άρθρο 16 του Κανονισμού 2020/2092 περί αιρεσιμότητας για την προστασία του προϋπολογισμού της ΕΕ.

Η EPPO θεωρεί ότι δύο ελληνικές εξελίξεις επηρεάζουν αρνητικά:

- την **αποτελεσματική λειτουργία** της EPPO,
- και την **ανεξαρτησία** της στην Ελλάδα.

Η πρώτη αφορά την ειδική διαδικασία για κακουργήματα βουλευτών.

Η δεύτερη αφορά την άρνηση του ελληνικού Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου να αναγνωρίσει πλήρως την απόφαση του College της EPPO της 12ης Νοεμβρίου 2025 για την ανανέωση της θητείας τριών Ευρωπαίων Εντεταλμένων Εισαγγελέων για πέντε χρόνια.

Και η EPPO χρησιμοποίησε πολύ βαριά διατύπωση: **«σοβαρές αμφιβολίες» για τη συμμόρφωση των ελληνικών αρχών με την υποχρέωση ειλικρινούς συνεργασίας του άρθρου 4(3) ΣΕΕ.**

2. Γιατί η επιλογή του Κανονισμού 2020/2092 έχει σημασία

Εδώ βρίσκεται το πιο ενδιαφέρον νομικό σημείο.

Ο Κανονισμός 2020/2092 δεν είναι ένας γενικός μηχανισμός «τιμωρίας για το κράτος δικαίου». Σκοπός του είναι η **προστασία του προϋπολογισμού της ΕΕ**. Για να εφαρμοστεί, πρέπει να υπάρχει παραβίαση αρχών του κράτους δικαίου η οποία **επηρεάζει ή απειλεί σοβαρά να επηρεάσει άμεσα** τη χρηστή δημοσιονομική διαχείριση ή τα οικονομικά συμφέροντα της ΕΕ.

Και εδώ υπάρχει κάτι σχεδόν φωτογραφικά σχετικό με την υπόθεση EPPO–Ελλάδας. Ο ίδιος ο Κανονισμός αναφέρει ως πιθανή παραβίαση: την αποτελεσματική και έγκαιρη συνεργασία με τον OLAF και, με την επιφύλαξη της συμμετοχής του κράτους μέλους, με την EPPO.

Δηλαδή: ο Κανονισμός που επικαλείται η Κοβέσι περιλαμβάνει ρητά την αποτελεσματική συνεργασία με την EPPO μέσα στα κριτήρια που μπορούν να οδηγήσουν σε μέτρα προστασίας του προϋπολογισμού. Αυτό δεν είναι τυχαία επιλογή.

3. Μπορεί λοιπόν η Ελλάδα να χάσει ευρωπαϊκά χρήματα;

Θεωρητικά: ΝΑΙ.

Ο Κανονισμός 2020/2092 προβλέπει αρκετά ισχυρά μέτρα. Μεταξύ άλλων:

- αναστολή πληρωμών,
- μείωση χρηματοδότησης,
- αναστολή δεσμεύσεων,
- μείωση δεσμεύσεων,
- διακοπή προθεσμιών πληρωμής,
- αναστολή προχρηματοδότησης,
- αναστολή ή μείωση οικονομικού οφέλους από μέσα που εγγυάται ο προϋπολογισμός της ΕΕ.

Άρα το σενάριο:

«η Ελλάδα μπορεί να βρεθεί αντιμέτωπη με δημοσιονομικές συνέπειες» είναι νομικά υπαρκτό.

Όμως:

Δεν υπάρχει σήμερα, από μόνο του το γράμμα της Κοβέσι, απόφαση περικοπής χρημάτων της Ελλάδας.

Αυτό θα απαιτούσε επόμενα θεσμικά βήματα.

4. Ποιος αποφασίζει;

Εδώ πρέπει να ξεχωρίσουμε τρία όργανα.

ΕΡΡΟ: Η ΕΡΡΟ ερευνά και διώκει εγκλήματα κατά των οικονομικών συμφερόντων της ΕΕ.

Δεν επιβάλλει στην Ελλάδα δημοσιονομικές κυρώσεις.

Ευρωπαϊκή Επιτροπή: Η Επιτροπή είναι αυτή που μπορεί να κινήσει τη διαδικασία του Κανονισμού 2020/2092.

Συμβούλιο της ΕΕ: Τα μέτρα του Κανονισμού 2020/2092 τελικά αποφασίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 6.

Άρα η Κοβέσι δεν μπορεί μόνη της να «κόψει τα λεφτά» της Ελλάδας. Μπορεί όμως να προκαλέσει την ενεργοποίηση μιας διαδικασίας που μπορεί να οδηγήσει εκεί.

5. Υπάρχει και δεύτερος δρόμος: διαδικασία επί παραβάσει

Εδώ είναι το δεύτερο πιθανό μέτωπο.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μπορεί, εάν θεωρήσει ότι η Ελλάδα παραβιάζει υποχρέωση που απορρέει από τις Συνθήκες ή το δίκαιο της ΕΕ, να κινήσει διαδικασία βάσει του άρθρου 258 ΣΛΕΕ.

Η διαδικασία είναι:

Επιτροπή → επίσημη προειδοποίηση → αιτιολογημένη γνώμη → ΔΕΕ, εφόσον το κράτος δεν συμμορφωθεί.

Και εάν τελικά το ΔΕΕ διαπιστώσει παράβαση και η Ελλάδα δεν συμμορφωθεί, μπορεί να ακολουθήσει χρηματική κύρωση σύμφωνα με το άρθρο 260 ΣΛΕΕ.

Άρα υπάρχουν δύο διαφορετικές ευρωπαϊκές διαδρομές:

Διαδρομή	Αντικείμενο	Πιθανό αποτέλεσμα
2020/2092 αιρεσιμότητα	Κράτος δικαίου + προστασία ευρωπαϊκού προϋπολογισμού	Αναστολή/μείωση ευρωπαϊκών χρημάτων
Άρθρο 258 ΣΛΕΕ	Παραβίαση υποχρέωσης από το δίκαιο της ΕΕ	Προσφυγή στο ΔΕΕ
Άρθρο 260 ΣΛΕΕ	Μη συμμόρφωση μετά από απόφαση ΔΕΕ	Πρόστιμο/ημερήσια χρηματική ποινή

6. Και υπάρχει ένα ακόμη πολύ σημαντικό νομικό στοιχείο

Ο Κανονισμός της ΕΡΡΟ, 2017/1939, δεν αντιμετωπίζει τους Ευρωπαίους Εντεταλμένους Εισαγγελείς σαν απλούς εθνικούς εισαγγελείς.

Το άρθρο 17 προβλέπει ότι:

- διορίζονται από το **College της ΕΡΡΟ**,
- η θητεία τους είναι **πενταετής και ανανεώσιμη**,
- πρέπει να είναι ανεξάρτητοι,
- και η διαδικασία διορισμού/απόλυσης έχει συγκεκριμένο ευρωπαϊκό πλαίσιο.

Αυτό είναι ακριβώς το σημείο πάνω στο οποίο η Κοβέσι θεωρεί ότι υπάρχει πρόβλημα στην Ελλάδα.

Δεν είναι δηλαδή απλώς: «η Ελλάδα δεν συμφωνεί με την επιλογή κάποιων εισαγγελέων».

Το ερώτημα είναι: **ποιος έχει τον τελικό θεσμικό λόγο για την ανανέωση ενός Ευρωπαίου Εντεταλμένου Εισαγγελέα;**

Και αυτό είναι πολύ σοβαρό ζήτημα ευρωπαϊκού δικαίου.

7. Γιατί η υπόθεση ΟΠΕΚΕΠΕ είναι τόσο σημαντική

Εδώ ενώνονται τα δύο θέματα.

Από τη μία έχουμε: **ΟΠΕΚΕΠΕ → αγροτικές επιδοτήσεις → ευρωπαϊκά χρήματα.**

Από την άλλη: **ΕΡΡΟ → έρευνα για πιθανή απάτη σε βάρος του προϋπολογισμού της ΕΕ.**

Και στη συνέχεια: η έρευνα φτάνει σε δημόσιους λειτουργούς, πολιτικά πρόσωπα, υπουργούς και βουλευτές.

Και τελικά: η ίδια η ΕΡΡΟ υποστηρίζει ότι το εθνικό θεσμικό πλαίσιο περιορίζει την αποτελεσματικότητα της έρευνάς της.

Αυτό είναι ακριβώς το είδος αλληλουχίας που μπορεί να μετατρέψει μια ποινική υπόθεση σε ευρωπαϊκό θεσμικό ζήτημα.

8. Το άρθρο 86 είναι ίσως το μεγαλύτερο «αγκάθι»

Η ελληνική κυβέρνηση μπορεί να υποστηρίξει: «Δεν εμποδίζουμε την EPPO. Απλώς εφαρμόζουμε το ελληνικό Σύνταγμα.», Και αυτή είναι μια νομικά σοβαρή θέση.

Η EPPO όμως μπορεί να απαντήσει:

«Το εθνικό συνταγματικό πλαίσιο δεν μπορεί να χρησιμοποιείται με τρόπο που να ακυρώνει την αποτελεσματικότητα των αρμοδιοτήτων που έχουν μεταβιβαστεί στην Ένωση.»

Εδώ βρίσκεται η πραγματική νομική μάχη.

Και δεν είναι απλώς ελληνική. Είναι το κλασικό ευρωπαϊκό ερώτημα: Πού σταματά η εθνική συνταγματική αυτονομία και πού αρχίζει η υπεροχή του δικαίου της ΕΕ;

9. Το ακόμη πιο ενδιαφέρον: ποιος έχει τον τελευταίο λόγο;

Εάν η διαφορά κλιμακωθεί, τελευταίος λόγος δεν έχει ούτε η ελληνική κυβέρνηση ούτε η Κοβέσι.

Τον τελικό δικαστικό λόγο για την ερμηνεία του δικαίου της ΕΕ έχει το: **Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ)**. Και εδώ υπάρχει πιθανότητα να δημιουργηθεί ένα εξαιρετικά ενδιαφέρον δικαστικό προηγούμενο για την EPPO.

Το ζήτημα θα μπορούσε να πάρει περίπου αυτή τη μορφή:

Μπορεί ένα κράτος μέλος να εφαρμόζει εθνικούς συνταγματικούς ή δικονομικούς κανόνες κατά τρόπο που εμποδίζει την EPPO να ασκήσει τις αρμοδιότητες που της απονέμει ο Κανονισμός 2017/1939;

Αν το ερώτημα φτάσει στο ΔΕΕ, η απόφαση θα αφορά όχι μόνο την Ελλάδα αλλά όλα τα κράτη που συμμετέχουν στην EPPO.

10. Η εκτίμησή μου για τα επόμενα στάδια

Με βάση το ισχύον νομικό πλαίσιο, θα έβαζα τα ενδεχόμενα σε αυτή τη σειρά:

● Σενάριο 1 — Θεσμικός συμβιβασμός

Η Επιτροπή πιέζει την Αθήνα.

Η Ελλάδα προσαρμόζει:

- τη διαδικασία για τους βουλευτές,
 - το ζήτημα των Ευρωπαίων Εντεταλμένων Εισαγγελέων,
- και το θέμα κλείνει χωρίς κυρώσεις.

Αυτό είναι το πιο ήπιο σενάριο.

● Σενάριο 2 — Διαδικασία επί παραβάσει

Η Επιτροπή θεωρεί ότι υπάρχει παραβίαση του Κανονισμού EPPO/ευρωπαϊκού δικαίου.

Ξεκινά:

formal notice → reasoned opinion → πιθανή προσφυγή στο ΔΕΕ.

Το άρθρο 258 ΣΛΕΕ επιτρέπει ακριβώς αυτή τη διαδικασία.

● Σενάριο 3 — Ενεργοποίηση της αιρεσιμότητας του 2020/2092

Αυτό θα ήταν πολύ σοβαρότερο.

Η Επιτροπή θα πρέπει να συνδέσει τις διαπιστωμένες παραβιάσεις με **άμεσο κίνδυνο για τη χρηστή διαχείριση ή την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της ΕΕ.**

Τότε μπορούν να προταθούν μέτρα που φτάνουν μέχρι: **αναστολή πληρωμών ή μειώσεις ευρωπαϊκών χρηματοδοτήσεων.**

11. Και υπάρχει ένα σημείο που θα παρακολουθούσα πολύ στενά

Η EPPO στην ανακοίνωση της 22ας Μαΐου δεν περιορίστηκε να πει ότι διαφωνεί με την Ελλάδα.

Έκανε κάτι θεσμικά πολύ πιο έξυπνο: έδωσε το ζήτημα στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Και το έκανε επικαλούμενη **ακριβώς τον Κανονισμό 2020/2092**, ο οποίος προβλέπει προστασία του ευρωπαϊκού προϋπολογισμού όταν προβλήματα κράτους δικαίου επηρεάζουν τα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης.

Αυτό σημαίνει ότι η Κοβέσι ουσιαστικά λέει:

«Δεν μπορώ να λύσω μόνη μου αυτό το θεσμικό πρόβλημα. Το πρόβλημα πλέον αφορά την ίδια την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.»

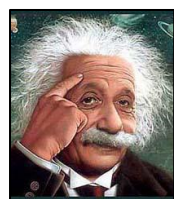
Αυτό είναι πολύ ισχυρότερο από μια απλή δημόσια καταγγελία.

Το επόμενο βήμα που προτείνω

Επειδή εδώ πλέον μπαίνουμε σε πολύ ενδιαφέρουσα νομική έρευνα, μπορώ να πάω ένα επίπεδο βαθύτερα και να εξετάσω την ίδια την επιστολή της Κοβέσι της 22/5/2026 και να την αντιπαραβάλω άρθρο προς άρθρο με:

- τον Κανονισμό 2017/1939 για την ΕΡΡΟ,
- το άρθρο 4(3) ΣΕΕ,
- τον Κανονισμό 2020/2092,
- το ελληνικό άρθρο 86 του Συντάγματος,
- τις πρόσφατες ελληνικές τροποποιήσεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας,
- και το ζήτημα των τριών Ελλήνων Ευρωπαίων Εντεταλμένων Εισαγγελέων.

Αυτό θα μας επιτρέψει να απαντήσουμε στο κρίσιμο ερώτημα: ποιος έχει πιθανότερα δίκιο νομικά — η ελληνική πλευρά ή η ΕΡΡΟ — και σε ποια συγκεκριμένα σημεία.

Αυτό, κατά τη γνώμη μου, είναι πλέον το πιο ουσιαστικό κομμάτι της έρευνας. Για αυτό το βήμα θα περιμένουμε για λίγο!

Βεβαίως. Θα το αφήσουμε εδώ προς το παρόν.

Όταν θελήσεις να συνεχίσουμε, μπορούμε να πιάσουμε ακριβώς από την επιστολή της Κοβέσι της 22/5/2026 και να εξετάσουμε το θέμα άρθρο προς άρθρο, χωρίς να ξανακάνουμε

όλη την προηγούμενη έρευνα.

====<>=====